

осмо и послѣдно писмо на Посланието, и което ние цитираме като заключение на тая епопея :

„И така, азъ, Абдулъ Пандураллахъ ханъ, божію милостію и волею всѣхъ піаниць и евнуховъ въ мѣрѣ“, синъ на слънцето, братъ на мѣсечината, зетъ на папата, баджанакъ на патриарха, унукъ на Тукидита, племянникъ на св. Акакия, потомецъ на св. Симеона юродиви, правъ наслѣдникъ на н. ц. в. царя Теодора Абисински и пр. и пр. и пр., като вземамъ вече подъ своето непосредственно величайше покровителство всичкитѣ общественни български учрѣждения на востокъ и на западъ, на сѣверъ и на югъ, издавамъ настоящия манифестъ къмъ овцетѣ и заповѣдвамъ строго и безпрѣкословно да се изпълняватъ всичкитѣ наши постановления, които ще издаватъ моитѣ министри и които ще се напечататъ (на смѣтката на Книжовното дружество) въ моитѣ четири официални дрипи Жаба, Гражданинъ, Хитъръ Петъръ и на самото чело на г-на Савича. И така, слушайте, патриоти, моята монарша воля и запишете на стѣнната още една ока на моя смѣтка. Изъ историята на великото прѣселение на народитѣ, въ която знаменития букурешки филологъ Кара Георги (да се обрѣсне прѣдъ него талантътъ на г. Дринова) е опрѣдѣлилъ вече границитѣ на моята империя, сѣки слѣпецъ, безъ да прави коментари изъ историята на г. Кръстевича, може ясно да види, че още прѣди дѣда ми Орфея, овцетѣ на Банк. П-овъ сж пасли историческа трѣва, козитѣ сж яли литературна шума, а моятъ щастливъ български народъ е давалъ най-гжстото млѣко, най-рудата вълна и най-тлѣстото сирене. Отъ Орфея и до сега минаха цѣли хилядолѣтия, а прѣзъ това врѣме земята се е въртѣла отъ западъ къмъ изтокъ, цивилизацията е расла по купищата и въ отечеството на българитѣ сж се случили нѣколко важни исторически събития: различни Гершковци подушиха на прѣдъка на българския гений Ивана Найденова и дой-